

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825712112/facsimile.pdf (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

fra dem allesammen, var at se til og se paa og snakke om og prale af det Barn.

Mænd, de kan jo nok føle Kærlighed til deres Børn, nogle af dem, men de kan ikke forstaa saadan med deres *Krop*, hvad det vil sige at have Børn. De bærer dog alle Præg af, at de er stakkels golde Væsener, som kun kan gøre os andre frugtbare, der er ikke Blod imellem dem og deres Børn, paa samme Maade, som der er imellem Børnene og os.

Aksel prædikede for mig om, at jeg ikke maatte holde mig hjemme og hænge over den lille, fordi jeg selv tog Skade af det og gik tilbage ved det, og det forventede tilmed Barnet. Han begreb ikke et Øjeblik, at jeg var en Kvinde, som havde faaet en Unge, og at jeg nu en gang hørte til den Slags Kvindfolk, der vilde være gaaet ud at skure for det Barn hele Dagen, og gjort det for halv

Pris, hvis jeg kunde have faact Lov til at tage Barnet med.

Men jeg bøjede mig jo, fordi jeg tænkte, at han maaske kunde have Ret, og fordi han sagde, det var min Pligt, ogsaa overfor ham, som jeg holdt af. Jeg bekæmpede min Tilbøjelighed til altid at være over min lille Dreng, gik ud, og søgte, saa godt jeg kunde, at holde mine Tanker fra at løbe ængstede eller længselsfulde hjem. Jeg tvang mig til igen at tænke paa mine Toiletter og tog med i Selskaber, hvor jeg forfærdelig energisk maatte bekæmpe mig selv, saa jeg ikke, bedst som jeg talte med en eller anden Skønaand eller høj Embedsmand, pludselig blev distræt og gav efter for min ustyrlige Trang til at kiltre Selskabskjolen op og løbe den nærmeste Vej hjem for at kaste mig over min lille Dreng og klæde ham helt nøgen af og klæde ham paa igen.